

MARSCHKÄNGA m/1939

Under tidsperioden 2011 - 2013 drev Armémuseum insamlingsprojektet *Lumpen – identitet och materiella minnen* i syfte att samla in ny kunskap om den allmänna värnplikten och den militära utrustning som har använts under perioden 1901 - 2010. En del av projektet utgjordes av djupintervjuer med 23 stycken före detta värnpliktiga med utgångspunkt från det materiella minnet. Inför varje intervju plockades ett tiotal föremål fram som informanten antogs ha använt under sin tid i lumpen och som sedermera har upptagits i Armémuseums samlingar. Informanternas berättelser visade sig bidra med värdefull kunskap om föremålen i museisamlingen på så sätt att de satte dem i relation till de människor som har brukat dem. Berättelserna ska dock inte tolkas som allmängiltiga sanningar utan bör istället läsas som de personliga utsagor de är. Följande har informanterna berättat om marschkänga m/1939:

De skavde väldigt mycket, möjligen på grund av att det var svårt att få tag på exakt rätt storlek. De var dessutom inte riktigt täta eftersom de saknade gummisulor, med påföljden att fötterna ofta var fuktiga. Kängorna skulle smörjas och visiteras som en del av de dagliga rutinerna och detta upplevde många som jobbigt.

Nedtecknat av Moa Johansson, praktikant i projektet *Lumpen – identitet och materiella minnen* under våren 2012.